

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (prvo vije?e)

23. studenoga 2017.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Izravno oporezivanje – Porez na dobit – Direktiva 90/434/EEZ – ?lanak 10. stavak 2. – Prijenos imovine – Stalna nerezidentna poslovna jedinica prenesena, u okviru postupka prijenosa imovine, na društvo preuzimatelja koje je tako?er nerezidentno – Pravo države ?lanice prenesenog društva da oporezuje dobit ili kapitalne dobitke te poslovne jedinice koji su proizašli iz prijenosa imovine – Nacionalno zakonodavstvo kojim se odre?uje trenuta?no oporezivanje dobiti ili kapitalnih dobitaka u godini prijenosa – Naplata dugovanog poreza kao prihoda u poslovnoj godini u kojoj je proveden postupak prijenosa imovine”

U predmetu C?292/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju ?lanka 267. UFEU-a, koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska), odlukom od 20. svibnja 2016., koju je Sud zaprimio 25. svibnja 2016., u postupku koji je pokrenuo

A Oy

SUD (prvo vije?e),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vije?a, C. G. Fernlund (izvjestitelj), J.-C. Bonichot, A. Arabadjieva i E. Regan, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimaju?i u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 8. lipnja 2017.,

uzimaju?i u obzir o?itovanja koja su podnijeli:

- za A Oy, T. Torkkel,
- za finsku vladu, S. Hartikainen, u svojstvu agenta,
- za njema?ku vladu, T. Henze, u svojstvu agenta,
- za švedsku vladu, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, U. Persson i N. Otte Widgren, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, W. Roels i I. Koskinen, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. srpnja 2017.,

donosi sljede?u

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tuma?enje ?lanka 49. UFEU?a i ?lanka 10. stavka 2. Direktive Vije?a 90/434/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedni?kom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, prijenose imovine i zamjenu dionica društava razli?itih država ?lanica (SL 1990., L 225., str. 1.; u dalnjem tekstu: Direktiva o spajanjima) [neslužbeni prijevod].

2 Zahtjev je podnesen u okviru postupka koji je A Oy, društvo osnovano na temelju finskog prava, pokrenuto pred Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska) povodom trenuta?nog oporezivanja kapitalnih dobitaka stalne nerezidentne poslovne jedinice tog društva, koji su nastali prilikom prijenosa te poslovne jedinice na društvo, tako?er nerezidentno, u okviru postupka prijenosa imovine i naplate dugovanog poreza kao prihoda u poslovnoj godini u kojoj je proveden taj postupak.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Na temelju ?lanka 2. to?ke (c) Direktive o spajanjima:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljede?e definicije:

[...]

(c) „prijenos imovine” zna?i postupak u kojem društvo, bez da se gasi, prenosi sve, jednu ili više gospodarskih cjelina drugom društvu u zamjenu za prijenos vrijednosnih papira koji predstavljaju udjele u kapitalu društva preuzimatelja;

[...]"

4 ?lankom 10. stavkom 2. te direktive predvi?eno je:

„[...] [K]ada država ?lanica prenesenog društva primjenjuje sustav oporezivanja dobiti u cijelom svijetu, odnosna država ?lanica ima pravo na oporezivanje ukupne dobiti ili kapitalnih dobitaka stalne poslovne jedinice koji proizlaze iz spajanja, podjele ili prijenosa imovine pod uvjetom da daje olakšicu za porez koji bi, da nema odredaba ove direktive, bio obra?unan na tu dobit ili kapitalne dobitke u državi ?lanici stalne poslovne jedinice, na isti na?in i u istom iznosu kao da je predmetni porez zaista obra?unan i pla?en.” [neslužbeni prijevod]

Finsko pravo

5 Na temelju ?lanka 9. stavka 1. prvog podstavka tuloverolaki (Zakon o porezu na dohodak), porezni obveznici poreza na dohodak su fizi?ka ili pravna osoba, interesna ili nasljedni?ka zajednica s domicilom u Finskoj, i to u pogledu dohotka primljenog u Finskoj ili inozemstvu (neograni?ena porezna obveza).

6 Direktiva o spajanjima prenesena je u finsko pravo s laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta (1733/1995) (Zakon o izmjenama Zakona o oporezivanju dohodaka od gospodarskih djelatnosti (1733/1995)) od 29. prosinca 1995., koji je stupio na snagu 1. sije?nja 1996.

7 ?lanak 52.e tre?i stavak elinkeinotulon verottamisesta annettu laki (Zakon o oporezivanju

dohodaka od gospodarskih djelatnosti), kako je dakle izmijenjen (u dalnjem tekstu: EVL), odre?uje:

„Ako se prenesena imovina i obveze pripisuju stalnoj poslovnoj jedinici tuzemne pravne osobe u drugoj državi ?lanici Europske unije, prodajna cijena koja bi se vjerojatno postigla za imovinu i rezerviranja koja su bila odbijena prilikom oporezivanja stalne poslovne jedinice uklju?uju se u oporezivi prihod prenesenog društva. Od poreza koji se u Finskoj pla?a na taj prihod odbija se porez koji bi se na isti prihod platio u državi stalne poslovne jedinice kad se odredbe [Direktive o spajanjima] iz ?lanka 52. ne bi primjenjivale.”

8 Iz obrazloženja nacrta zakona na temelju kojeg je donesen zakon o izmjeni Zakona o oporezivanju prihoda od gospodarskih djelatnosti proizlazi da se ?lanak 52.e tre?i stavak EVL-a, kojim se u finsko pravo prenosi iznimka iz ?lanka 10. stavka 2. Direktive o spajanjima, odnosi na situaciju u kojoj zbog prijenosa imovine stalne nerezidentne poslovne jedinice na društvo koje je tako?er nerezidentno, ta imovina više nije dio finskog poreznog suvereniteta. U takvom slu?aju su tržišna vrijednost prenesene imovine kao i rezerviranja koja su prethodno bila odbijena prilikom oporezivanja te stalne poslovne jedinice u Finskoj dio oporezivog prihoda potonje u poslovnoj godini u kojoj je bio proveden postupak. Porez koji treba platiti u Finskoj na prihode koji ?e se realizirati smanjuje se za porez koji bi se u državi ?lanici navedene stalne poslovne jedinice platio kad se ta direktiva ne bi primjenjivala.

Glavni postupak i prethodna pitanja

9 Društvo A je 2006., u okviru postupka prijenosa imovine, na austrijsko društvo prenijelo stalnu poslovnu jedinicu koja se nalazi u Austriji te zauzvrat steklo dionice tog društva. Na temelju ?lanka 52.e tre?eg stavka EVL-a, društvo A bilo je naloženo pla?anje poreza na kapitalne dobitke proizašle iz tog postupka na temelju poslovne godine 2006. te je porez napla?en kao prihod u isto poslovnoj godini.

10 Društvo A podnijelo je pri Verotuksen oikaisulautakunta (Tijelo za porezne žalbe, Finska) zahtjev za ispravak. Budu?i da je taj zahtjev bio odbijen, A je pokrenuo postupak pred Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska), navode?i da je zakonodavstvo iz glavnog postupka povrijedilo slobodu poslovnog nastana jer bi u usporedivoj tuzemnoj situaciji do oporezivanja došlo tek u trenutku realizacije kapitalnih dobitaka, odnosno prilikom prodaje prenesene imovine.

11 Sud koji je uputio zahtjev navodi da se, prema Veronsaajien oikeudentalvantayksikkö (Tijelo za zaštitu prava primatelja poreznih rješenja, Finska), ?lanak 52.e tre?i stavak EVL-a ne može smatrati protivnim pravilima i na?elima prava Unije jer je cilj te odredbe prenijeti u finsko pravo ?lank 10. stavak 2. Direktive o spajanjima.

12 Taj sud ipak primje?uje da, iako potonja odredba omogu?uje oporezivanje kapitalnih dobitaka u situaciji poput one u glavnom postupku, njome nije preciziran trenutak u kojem dolazi do oporezivanja.

13 Navedeni sud se dakle pita ?ini li zakonodavstvo iz glavnog postupka ograni?enje slobode poslovnog nastana time što propisuje oporezivanje kapitalnih dobitaka u okviru poslovne godine u kojoj je proveden postupak prijenosa imovine, dok se u usporedivoj tuzemnoj situaciji oporezivanje provodi tek u trenutku ostvarenja prihoda, odnosno prilikom prodaje imovine. Ako je tomu tako, taj sud pita može li se navedeno zakonodavstvo opravdati važnim razlogom u op?em interesu koji se odnosi na diobu ovlasti za oporezivanje izme?u država ?lanica i, u slu?aju potvrdnog odgovora, je li ono proporcionalno tom cilju.

14 U tim je okolnostima Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju) odlu?io prekinuti postupak i uputiti Sudu sljede?a prethodna pitanja:

„1. Protivi li se ?lanku 49. UFEU-a finski propis u skladu s kojim se, u situaciji u kojoj tuzemno društvo prilikom prijenosa imovine raspolaže imovinom stalne poslovne jedinice u drugoj državi ?lanici Europske unije u korist društva sa sjedištem u toj državi ?lanici u zamjenu za nove udjele, prijenos imovine oporezuje odmah u godini prijenosa, dok u usporedivoj tuzemnoj situaciji do oporezivanja dolazi tek u trenutku njegova ostvarenja?

2. Je li rije? o izravnoj ili neizravnoj diskriminaciji ako Finska oporezuje odmah u godini prijenosa djelatnosti, prije ostvarenja prihoda, a u tuzemnoj situaciji oporezuje tek u trenutku ostvarenja dobiti?

3. Ako su odgovori na prvo i drugo pitanje potvrđni, može li se onda ograni?enje slobode poslovnog nastana opravdati važnim razlogom u op?em interesu ili o?uvanjem nacionalnih ovlasti oporezivanja? Je li zabranjeno ograni?enje u skladu s na?elom proporcionalnosti?”

O prethodnim pitanjima

15 Svojim prethodnim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev pita, u biti, treba li ?lanak 49. UFEU-a tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji, u slu?aju u kojem rezidentno društvo prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, predvi?a, s jedne strane, trenuta?no oporezivanje kapitalnih dobitaka proizašlih iz tog postupka i, s druge strane, ne dopušta odgo?enu naplatu dugovanog poreza, dok se u usporedivoj tuzemnoj situaciji takvi dobitci oporezuju tek prilikom prodaje prenesene imovine.

16 Kao prvo valja navesti, s jedne strane, da je nesporno da postupak iz glavnog postupka, kojim je A prenio nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, ?ini prijenos imovine u smislu ?lanka 2. to?ke (c) Direktive o spajanjima. S druge strane, nije sporno da oporezivanje kapitalnih dobitaka te stalne poslovne jedinice proizašlih iz tog postupka spada u ?lanak 10. stavak 2. te direktive.

17 Iz ?lanka 10. stavka 2. Direktive o spajanjima proizlazi da, kada imovina koja se prenosi prilikom spajanja, podjele, djelomi?ne podjele ili prijenosa imovine obuhva?a stalnu poslovnu jedinicu prenesenog društva, a koja se nalazi u državi ?lanici koja nije država ?lanica tog društva, država ?lanica prenesenog društva prilikom primjene sustava oporezivanja dobiti u cijelom svijetu ima pravo na oporezivanje dobiti ili kapitalnih dobitaka te stalne poslovne jedinice koji proizlaze iz tog postupka pod uvjetom da daje olakšicu za porez koji bi, da nema odredaba te direktive, bio obra?unan na tu dobit ili kapitalne dobitke u državi ?lanici navedene stalne poslovne jedinice na isti na?in i u istom iznosu kao da je predmetni porez doista obra?unan i pla?en.

18 Dakle, ta odredba ovla?uje državu ?lanicu prenesenog društva na oporezivanje dobiti ili kapitalnih dobitaka koji proizlaze iz postupka spajanja, podjele ili unosa imovine ako ta država ?lanica poštuje uvjete predvi?ene u navedenoj odredbi.

19 U predmetnom slu?aju iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da se, na temelju zakonodavstva iz glavnog postupka, s jedne strane, kapitalni dobitci stalne nerezidentne poslovne jedinice rezidentnog društva oporezuju prilikom prijenosa te stalne poslovne jedinice, u okviru postupka prijenosa imovine, na društvo koje je tako?er nerezidentno. Od dugovanog poreza odbija se porez koji bi, uslijed nepostojanja odredaba Direktive o spajanjima, bio odre?en za te kapitalne dobitke u državi ?lanici u kojoj se nalazi ta stalna poslovna jedinica. S druge strane, taj porez

napla?uje se kao prihod u poslovnoj godini u kojoj se provodi takav postupak.

20 Propisavši oporezivanje takvih kapitalnih dobitaka omogu?avanjem odbitka poreza kojem bi, uslijed nepostojanja odredaba te direktive, ti odbici bili podvrgnuti u državi ?lanici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica, to zakonodavstvo samo provodi mogu?nost koja je državama ?lanicama otvorena u ?lanku 10. stavku 2. navedene direktive.

21 Nasuprot tomu, ni taj ?lanak 10. stavak 2. ni bilo koji drugi ?lanak Direktive o spajanjima ne sadržava odredbe koje se odnose na trenutak u kojem mora do?i do naplate dugovanog poreza.

22 Na državama ?lanicama je stoga da, poštju?i pravo Unije, donesu takve odredbe.

23 U tom pogledu, iz sudske prakse Suda proizlazi da postupci iz Direktive o spajanjima ?ine poseban na?in izvršavanja slobode poslovnog nastana koji je važan za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i stoga spadaju u gospodarske aktivnosti u odnosu na koje su države ?lanice dužne poštovati tu slobodu (vidjeti, u tom smislu, presudu od 8. ožujka 2017., Euro Park Service, C?14/16, EU:C:2017:177, t. 28. i navedenu sudsку praksu).

24 Prema ustalijenoj sudske praksi Suda, ?lankom 49. UFEU?a propisuje se ukidanje ograni?enja slobode poslovnog nastana. Premda odredbe Ugovora o FEU?u koje se odnose na slobodu poslovnog nastana prema svojem tekstu imaju za cilj osigurati povlasticu nacionalnog tretmana u državi ?lanici primateljici, one se tako?er protive tomu da država ?lanica podrjetla postavlja prepreke svojim državljanima ili trgovima?kom društvu koje je osnovano u skladu s njezinim zakonima u pogledu uspostavljanja poslovnog nastana u drugoj državi ?lanici (presuda od 8. ožujka 2017., Euro Park Service, C?14/16, EU:C:2011:177, t. 58. i navedena sudska praksa).

25 Kao ograni?enja slobode poslovnog nastana treba smatrati sve mjere koje zabranjuju ostvarivanje te slobode ili ga ometaju ili ?ine manje privla?nim (presuda od 8. ožujka 2017., Euro Park Service, C-14/16, EU:C:2017:177, t. 59. i navedena sudska praksa).

26 U predmetnom slu?aju iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da isklju?ivo u slu?aju kad rezidentno društvo prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, zakonodavstvo iz glavnog postupka predvi?a trenuta?no oporezivanje kapitalnih dobitaka i naplatu dugovanog poreza kao prihoda u poslovnoj godini u kojoj je taj postupak proveden.

27 Takva razlika u postupanju može odvratiti društva sa sjedištem u Finskoj od toga da obavljaju gospodarsku djelatnost u drugoj državi ?lanici preko stalne poslovne jedinice i stoga ?ini prepreku slobodi poslovnog nastana.

28 To ograni?enje dopušteno je samo ako se odnosi na situacije koje nisu objektivno usporedive ili ako je opravdano nekim važnim razlogom u op?em interesu koji priznaje pravo Unije. Pod tom pretpostavkom, potrebno je još i da je to ograni?enje prikladno za osiguranje ostvarenja predmetnog cilja i da ne nadilazi ono što je nužno za njegovo ostvarenje (presuda od 29. studenoga 2011., National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, t. 42. i navedena sudska praksa).

29 Kad je rije? o usporedivoj naravi predmetnih situacija, valja utvrditi da, u pogledu zakonodavstva države ?lanice namijenjenog oporezivanju kapitalnih dobitaka nastalih u okviru njezine ovlasti oporezivanja, polo?aj trgovina?kog društva koje u okviru postupka prijenosa imovine prenosi stalnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, sli?an je, u pogledu oporezivanja kapitalnih dobitaka te stalne poslovne jedinice koji su nastali prije tog prijenosa u okviru ovlasti oporezivanja te države ?lanice, polo?aju rezidentnog trgovina?kog društva koje u

okviru postupka prijenosa imovine obavlja prijenos stalne poslovne jedinice na drugo rezidentno društvo (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2015., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, t. 38. i navedenu sudsку praksu).

30 Kad je rije? o tome može li se ograničenje opravdati važnim razlozima u općem interesu priznatim pravom Unije, valja podsjetiti, s jedne strane, da je očuvanje podjele ovlasti za oporezivanje među državama žanicama legitiman cilj koji Sud priznaje te da u nedostatku mjera ujednačavanja ili usklađivanja koje donosi Unija države žanice ostaju nadležne odrediti, sporazumno ili jednostrano, kriterije podjele svoje ovlasti oporezivanja kako bi uklonile dvostruko oporezivanje (presuda od 21. svibnja 2015., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, t. 42. i navedena sudska praksa).

31 S druge strane, u skladu s načelom porezne teritorijalnosti, država žanica, u slučaju prijenosa stalne nerezidentne poslovne jedinice na temelju postupka prijenosa imovine na nerezidentno društvo, ima pravo u trenutku tog prijenosa oporezivati kapitalne dobitke nastale u okviru njezine ovlasti oporezivanja prije navedenog prijenosa. Takvom mjerom nastoji se spriječiti situacije koje bi mogле ugroziti pravo te države žanice da izvršava svoju ovlast oporezivanja u vezi s djelatnostima koje se obavljaju u okviru te ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 21. svibnja 2015., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, t. 43. i navedenu sudska praksa).

32 Prijenos stalne nerezidentne poslovne jedinice rezidentnog društva, na temelju postupka prijenosa imovine, na nerezidentno društvo ne može značiti da se predmetna država žanica mora u okviru svoje ovlasti oporezivanja odrediti svojeg prava na oporezivanje kapitalnih dobitaka nastalih prije tog prijenosa (vidjeti, u tom smislu, presudu od 21. svibnja 2015., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, t. 44.).

33 U predmetnom slučaju, pod uvjetom da prijenos, u okviru postupka prijenosa imovine, nerezidentne poslovne jedinice na društvo koje je također nerezidentno rezultira time da Finska izgubi svaku vezu s tom poslovnom jedinicom i stoga svoju ovlast oporezivanja kapitalnih dobitaka od imovine te stalne poslovne jedinice nakon navedenog postupka, valja utvrditi da se nacionalnim zakonodavstvom poput onog u glavnom postupku može jامčiti očuvanje diobe ovlasti oporezivanja između država žanica.

34 Što se tiče proporcionalnosti propisa o kojem je riječ u glavnom postupku, iz sudske prakse Suda proizlazi, kao prvo, da je proporcionalno da država žanica prenesenog društva, kako bi očuvala izvršavanje svoje ovlasti oporezivanja, odredi iznos poreza na kapitalne dobitke nastale u okviru svoje ovlasti oporezivanja u trenutku kad njezina ovlast za oporezivanje prestaje postojati u odnosu na dotičnu imovinu, u predmetnom slučaju u trenutku prijenosa predmetne imovine (vidjeti, u tom smislu, presudu od 21. svibnja 2015., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, t. 48. i navedenu sudska praksu).

35 Kao drugo, presuđeno je da zakonodavstvo države žanice koje poreznom obvezniku ostavlja izbor između, s jedne strane, trenutnog platanja iznosa poreza, što rezultira nepovoljnim financijskim položajem tog društva, ali ga oslobađa naknadnih administrativnih troškova, i, s druge strane, odgođenog platanja tog iznosa uz, prema potrebi, kamate prema primjenjivom nacionalnom zakonodavstvu, koje je nužno popravljeno administrativnim troškom za poreznog obveznika povezanim s nadzorom prenesene imovine, čini mjeru koja iako može osigurati uravnoteženu podjelu ovlasti oporezivanja između država žanica, manje zadire u slobodu poslovnog nastana od trenutne naplate dugovanog poreza (presuda od 29. studenoga 2011., National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, t. 73.).

36 Kad je riječ o administrativnom trošku, Sud je pojasnio da poreznom obvezniku treba prepustiti izbor između, s jedne strane, snošenja administrativnih troškova povezanih s odgođenim

pla?anjem poreza i, s druge strane, trenuta?nom naplatom tog poreza. Ako porezni obveznik smatra da ti troškovi nisu pretjerano visoki i odabere njihovo snošenje, ni troškovi porezne administracije ne mogu se ocijeniti pretjerano visokima (vidjeti, u tom smislu, presudu od 16. travnja 2015., Komisija/Njema?ka, C-591/13, EU:C:2015:230, t. 73. i navedenu sudsku praksu).

37 Iz toga slijedi da, budu?i da zakonodavstvo u glavnom postupku ne ostavlja izbor rezidentnom društvu koje prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, izme?u, s jedne strane, trenuta?nog pla?anja iznosa poreza na kapitalne dobitke te stalne poslovne jedinice i, s druge strane, naknadnog pla?anja tog iznosa, to zakonodavstvo premašuje ono što je potrebno za postizanje cilja o?uvanja podjele ovlasti oporezivanja izme?u država ?lanica.

38 Ta ocjena ne može se dovesti u pitanje ?injenicom da to zakonodavstvo omogu?uje, u skladu s ?lankom 10. stavkom 2. Direktive o spajanjima, odbitak poreza koji bi, uslijed nepostojanja odredaba te direktive, bio odre?en na takve kapitalne dobitke u državi ?lanici u kojoj se nalazi stalna nerezidentna poslovna jedinica s obzirom na to da neproporcionalnost navedenog zakonodavstva ne ovisi o iznosu dugovanog poreza ve? proizlazi iz ?injenice da ono ne predvi?a mogu?nost da porezni obveznik odgodi pla?anje njegova iznosa (vidjeti u tom smislu presudu od 14. rujna 2017., Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements, C-646/15, EU:C:2017:682, t. 60.).

39 Kad je rije? o opravdanju potrebe osiguranja u?inkovite naplate poreza, na koje se pozivaju njema?ka i švedska vlada, valja navesti da, iako je Sud ve? potvrdio da ona može ?initi važan razlog u op?em interesu kojim se može opravdati ograni?enje izvršavanja sloboda kretanja zajam?enih UFEU-om (vidjeti u tom smislu presudu od 19. lipnja 2014., Strojírny Prost?jov i ACO Industries Tábor, C-53/13 i C-80/13, EU:C:2014:2011, t. 46. i navedenu sudsku praksu), zakonodavstvo u glavnom postupku ne može zajam?iti njezino izvršenje, tako da navedeni cilj ne može opravdati, u slu?aju poput onog u glavnom postupku, eventualno ograni?enje slobode poslovnog nastana. Naime, kao što je Komisija primijetila, ?injenica da država ?lanica omogu?ava rezidentnom društvu koje se prenosi da izabere odgo?eno pla?anje poreza ne utje?e ni na mogu?nost da ta država ?lanica zahtijeva od tog društva informacije potrebe za naplatu dugovanog poreza ni mogu?nost da u?inkovito provede tu naplatu (vidjeti analogijom presudu od 19. lipnja 2014., Strojírny Prost?jov i ACO Industries Tábor, C-53/13 i C-80/13, EU:C:2014:2011, t. 49. do 53.).

40 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da ?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, koje, u slu?aju u kojem rezidentno društvo prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje je tako?er nerezidentno, predvi?a, s jedne strane, trenuta?no oporezivanje kapitalnih dobitaka proizašlih iz tog postupka i, s druge strane, ne dopušta odgo?enu naplatu dugovanog poreza, dok se u usporedivoj tuzemnoj situaciji takvi kapitalni dobitci oporezuju tek prilikom prodaje prenesene imovine jer to zakonodavstvo ne omogu?uje odgo?enu naplatu takvog poreza.

Troškovi

41 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vije?e) odlu?uje:

?lanak 49. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog u glavnom postupku, koje, u slu?aju u kojem rezidentno društvo prenosi, u okviru postupka prijenosa imovine, stalnu nerezidentnu poslovnu jedinicu na društvo koje

je tako?er nerezidentno, predvi?a, s jedne strane, trenuta?no oporezivanje kapitalnih dobitaka proiza?lih iz tog postupka i, s druge strane, ne dopu?ta odgo?enu naplatu dugovanog poreza, dok se u usporedivoj tuzemnoj situaciji takvi kapitalni dobitci oporezuju tek prilikom prodaje prenesene imovine jer to zakonodavstvo ne omogu?uje odgo?enu naplatu takvog poreza.

Potpisi

* Jezik postupka: finski